

STIMMUNG

Sueca del 5 al 14 d'abril

2019

Director Artístic/artistic director:

Ricard Capellino

Coordinació/coordination:

Maria Isona

Administració/administration:

Roser Bartolomé, Sari Lahosa, Neus Escrivà, Pau Manuel,
Clarisa Descals

Assistència Tècnica/technical assistance:

Daniel Baldoví, Víctor Martí

Promoció Lingüística/linguistic promotion:

Elena Pedralva

Prensa/press:

Saray Puchades

Comunicació i Xarxes/communication and social networks:

Maria Isona

Publicitat i Espònsors/publicity and sponsors:

Carles Capellino

Equip de col·laboradors/team of collaborators:

Pepa Colubi, Gloria Isona, Enric Garrigós, Anna Mafé,
Enric Garrigós Mafé, Jorge Planes, Miquel Càrcel, Carmen
Matoses, Cristina Castelló

Disseny web/web design:

Jorge Farinós

Disseny gràfic/graphic design:

Eikon Disseny i comunicació

05

divendres/ a les 20:00
CONCERT al CM Bernat i Baldoví
Juanjo Guillem
Percussió/Madrid

06

dissabte/ a les 18:30
XERRADA a l'Espai Fuster
Alberto Posadas
Compositor/Madrid

06

dissabte/ a les 20:00
CONCERT al Bernat i Baldoví
Florian Hoelscher
Piano/Alemanya

07

diumenge/ a les 12:00
CONCERT al Bernat i Baldoví
Antara Ensemble
Ensemble de Música Contemporània/València

07

diumenge/ a les 19:30
CONCERT al Bernat i Baldoví
Neopercusión
Grup de Percussió/Madrid

08-12

dilluns-divendres 08-12
INSTAL·LACIÓ a l'Espai Fuster
TheArtBlender
Creadors multidisciplinaris/Castella-la Manxa

12

divendres/ a les 20:00
CONCERT al Bernat i Baldoví
Synergein Project
Grup de Percussió/València

13

dissabte/a les 20:00
CONCERT al Bernat i Baldoví
Trio Accanto
Trio de Cambra/Alemanya

14

diumenge/a les 12:00
CONCERT a l'Espai Fuster
**Forum Neue
Vokalmusik**
Grup Vocal/Alemanya

14

diumenge/ a les 19:30
CONCERT al Bernat i Baldoví
Ensemble d'Arts
Grup de música contemporània/València

L'any 1968 Karlheinz Sockhausen (1928-2007), un dels compositors més importants que ens ha deixat el segle XX, componia la meravellosa peça **Stimmung**, per a sis cantants. Aquest mot alemany, que podríem traduir com estat d'ànim, humor, atmosfera, etc., l'hem fet nostre aquest any com a *leitmotiv*, entre altres raons, perquè estem feliços de poder celebrar el **15é aniversari de la Mostra Sonora de Sueca**.

Aquesta edició, que tindrà lloc del 5 al 14 d'abril, hem tractat de fer-la el més diversificada possible, i així podrem escoltar i veure una instal·lació interactiva de TheArtBlender (Castella-la Manxa) que pren com a impuls creatiu la mar Mediterrània vers les paraules de Joan Fuster i al grup Neopercusión (Madrid) que ens oferiran dues propostes de recent creació mitjançant obres de recerca i amb nous mitjans de difusió.

La participació d'artistes valencians també estarà representada pel grup de música contemporània del Conservatori Superior de Música de València, Antara Ensemble, i per dos grups de referència com Synergein Project que ens plantejarà un "desdoblament de la matèria i la memòria" i l'Ensemble d'Arts que farà de l'ús de l'electrònica i el vídeo, així com del paper de la dona, la base del seu discurs sonor.

De la mateixa manera, hem fet un gran esforç per comptar amb tres propostes internacionals molt destacades i que, per casualitats, totes provenen d'Alemanya. L'una a càrrec d'un dels grups de cambra europeus amb més recorregut com ho és el Trio Accanto. Una segona, amb el pianista Florian Hoelscher, que junt amb el compositor Alberto Posadas, ens presentaran l'estrena a l'Estat espanyol d'*Erinnerungsspuren*. I una tercera, la que ens porta el grup vocal Forum Neue Vokalmusik, amb **Stimmung**, que estem segurs no deixarà cap oient indiferent.

Sols ens cal animar-vos a participar i gaudir dels concerts d'una extraordinària **Mostra Sonora**, a un preu que no podeu deixar passar, ja que tots els espectacles són gratuïts gràcies a l'esforç de tots els col·laboradors i, en especial, de l'Ajuntament de Sueca que creu de manera incondicional en la **Cultura** amb majúscules.

Ricard Capellino
Director artístic

Quinze anys de Mostra Sonora! Enguany celebrem tres lustres des que Sueca abandera l'avantguarda musical. A la Mostra li deguem moltes coses, però sobretot, aplaudim que no haja defallit mai en tot este temps en la que és una de les seues finalitats principals, la d'educar el públic en una nova escolta que li permeta disfrutar i sentir la música de nova creació, sense que esta siga necessàriament entesa com ho és a l'òida dels especialistes.

Amb ella hem descobert noves formes d'expressió i, cada vegada, desmuntem més els prejudicis intrínsecs a este gènere estigmatitzat com una creació incomprendible i indesxifrable per a totes les persones, excepte per als experts. I amb això, creieu-me, ja hem guanyat molt. No és que els estils tradicionals siguem més fàcils o senzills, és simplement que n'estem més familiaritzats, per això és tan important la tasca pedagògica de la mostra que ens apropa a nous conceptes i noves formes.

La Mostra Sonora, junt amb altres esdeveniments de talla internacional que ens han donat renom i prestigi, ens defineix com un poble innovador, transgressor, curiós, modern i atrevit, un poble obert i disposat a descobrir, explorar i seguir aprenent de les noves avantguardes artístiques. La nostra és una ciutat que creu fermament en la cultura i que és reconeguda pertot arreu per això. I ens enorgulleix, especialment, que este siga un dels principals signes d'identitat de Sueca, de les suecanes i dels suecans.

Feliç 15é aniversari!
Per molts anys de Mostra Sonora!

Raquel Tamarit Iranzo
Alcaldesa de Sueca

Sueca és un referent, culturalment parlant, on he tingut la sort de poder estar els últims quatre anys al capdavant d'una àrea preciosa i poder conèixer-la i compartir-la amb molta gent.

Hem apostat de forma clara i decidida per la cultura en general i, sobretot, en aquest cas, per la música, oferint una varietat de propostes d'altíssima qualitat, sempre mantenint-nos a l'avantguarda.

Des de fa molt de temps hem treballat per apropar-vos projectes tan interessants com aquest, amb el qual es dona una nova visió de la música. Enguany són 15 anys de la Mostra Sonora on es pretén, com en cada edició, oferir a l'oient les propostes sonores més recents del panorama nacional i internacional. Ens felicitem de poder gaudir una vegada més d'una plataforma sonora com aquesta a la nostra ciutat.

El títol d'esta edició, **STIMMUNG**, fa referència a una paraula alemanya, en relació entre l'estat anímic per l'escolta i l'obra homònima de Karlheinz Stockhausen; un merescut homenatge al gran compositor alemany que faltà l'any 2007.

He tingut la sort de coincidir amb uns gran professionals, amb uns grandíssims músics i, sobretot amb dos excel·lents persones com són Voro García i Ricard Capellino, que ens han portat iniciatives molt importants per tal de poder consolidar la Mostra al llarg del temps.

Espere que els suecans i les suecanes sàpien reconèixer l'esforç que fan per portar música de tanta qualitat a la nostra ciutat.

Només em queda desitjar-vos molta sort i que la vida us done un camí ben llarg.

Fins sempre!

Vicent Baldoví
Regidor de Cultura

Marimba líquida_Sons en trànsit

Acción-línea evanescente* / 2019

Waste Land* / 2019

Liquid C* / 2019

Pantha rhei* / 2019

Still Rolling, A.40mm / 2018

La condición Póstuma* / 2019

A tight grip* / 2019

Key Note* / 2019

Juanjo Guillém / 1965

Louis Aguirre / 1967

Jorge Sancho / 1979

Alberto Carretero / 1985

Huey Ching Chong / 1986

Joan Bages / 1977

Elena Rykova / 1991

Pablo Palacios / 1976

*Estrena absoluta

Juanjo Guillem / Percussió

Iván Ferrer / Sons i nous mitjans

Marimba líquida_Sons en trànsit

És un projecte d'investigació que es planteja com una exploració de les infinites possibilitats sonores d'un instrument ancestral. Compositors i intèrprets, tots investigadors, atrets per la "modernitat líquida" que ens rodeja i atrapats per l'ansia d'evolució, se submergeixen en una aventura amb molts camins cap a diferents direccions a la recerca del lloc on el so perd la seua forma sòlida i flux fins a convertir-se en una cosa intangible.

Pronosticar l'evolució? No. Planificar el futur que constantment desafia les formes existents.

"El canvi és constant i reiteratiu. La paraula líquid suggereix la idea de fluïdesa, de moviment constant, de canvi. Fluir, Cap a on? El mateix moviment és el propòsit, res més." Z. Bauman

© Txuca Pereira

Juanjo Guillem

Reconegut per la crítica com "...un artista capaç de l'impossible, a més de crear espectacle", el percussionista Juanjo Guillem aborda les propostes artístiques més diferents gràcies als seus innumerables recursos artístics i tècnics adquirits mitjançant les seues interpretacions expansives en importants sales arreu del món.

Al seu interès per ampliar el repertori del seu instrument ha encarregat i estrenat més de 50 peces de compositors com José Luis Turina, Jesús Torres, J.M. Sánchez Verdú, Louis Franz Aguirre, Mauricio Sotelo, Ramón Humet, Thierry Pecou, Gabriel Erkoreka i un llarg etcètera, que fa que siga un dels músics que més han ajudat a donar a conèixer la música escrita per a percussió.

En l'actualitat i des de 1999 és timbaler i principal percussionista de l'Orquestra Nacional d'Espanya i professor-coordinador de percussió del Centre Superior Kataryna Gurska i de la Universitat Alfonso X el Sabio, a més de professor convidat del Conservatori Superior de les Illes Balears.

Juanjo Guillem toca amb instruments de percussió Mallettech, Promusin, PBP Mallets i JEFF Mallets.

<http://juanjoguilllem.com>

Xerrada

Procés de creació del cicle *Erinnerungsspuren* per a piano sol del compositor Alberto Posadas.

Erinnerungsspuren / 2013-2018

L'estiu de 2013 el pianista Floriran Hoelscher, després d'escoltar l'estrena de *Sombras* -quartet de corda amb clarinet i veu- d'Alberto Posadas al festival Witten d'Alemanya, quedà impressionat i animà el compositor perquè componguera per a piano solo.

Caldria dir que en un primer moment foren moltes les reticències d'Alberto d'escriure per al piano. Per una banda, per la "impossibilitat natural" de l'instrument en l'obtenció de microintervàlica i per la dificultat en la manipulació de sons temporals més enllà del seu atac inicial; i per altra banda, per considerar que el repertori històric de l'instrument afectaria excessivament, pel seu pes històric, a qualsevol peça de creació pianística actual.

Malgrat això, el compositor acceptà la proposta realitzant una recerca per trobar possibles solucions tècniques de l'instrument i enfrontant el bagatge històric del repertori pianístic. Així doncs, va assumir el risc de desenvolupar un nou discurs mitjançant sis peces per a piano solo i que assumeixen en part unes "petjades" de memòria de la història pròpia de l'instrument.

En aquesta xerrada el compositor ens aproparà com fou tot aquest procés compositiu.

Alberto Posadas / 1967

Alberto Posadas naix a Valladolid el 1967. En aquesta ciutat inicia els seus estudis musicals. Més tard es trasllada a Madrid a estudiar composició amb Francisco Guerrero.

La seua obra ha explorat tant la relació entre la música, la natura i les matemàtiques, com amb altres disciplines artístiques. Durant anys ha investigat el que denomina microinstrumentació, concepte basat en la idea d'obtenir material musical a partir dels recursos que l'acústica dels instruments ofereixen a escala "microscòpica".

En 2002 va rebre el premi del públic del festival Ars Música de Brussel·les. Fou seleccionat pel comitè de lectura de l'IRCAM (en l'edició 2003/04), institució en la qual ha sigut compositor en residència en diversos períodes. En 2011 va rebre el Premi Nacional de Música concedit pel Ministeri de Cultura d'Espanya.

© Harald Hoffman

En 2014 el Govern Lliure de Baviera el va seleccionar com a compositor en residència de l'Internationales Künstlerhaus Villa Concordia en Bamberg (Alemanya). Així mateix, és compositor en residència en el Wissenschaftskolleg de Berlín del 2016 al 2017.

Festivals i temporades de concerts com MÚSICA Estrasburg, Ultraschall (Berlín), Wittener Tage für Neue Kammermusik, Festival ManiFeste (París), Huddersfield Contemporary Music Festival, Tage für Neue Musik Zürich, CDMC (Madrid) o Musicad Hoy (Madrid) han dedicat concerts monogràfics a la seua música. També ha participat en festivals com Donaueschinger Musiktage, Agora (IRCAM, París), Festival d'Automne à Paris, Eclat (Stuttgart), Ars Musica (Brusel·les), Encontros Gulbenkian (Lisboa), Warszawska Jesien (Varsòvia), Ultima (Oslo), Klangspuren (Schwaz-Innsbruck) i Operad Hoy (Madrid).

Alberto Posadas és regularment convidat com a professor de Composició en marcs com Session de Composition à Royaumont (França) el 2012, Takefu International Music Festival (Japó) el 2013, Aca-démie de composition Philippe Manoury de MUSICA Festival (Estrasburg) el 2016, ManiFeste Academy (París) el 2017 o en la Musikhochschule de Lucerna en 2017 i 2018, entre d'altres.

Alberto Posadas / 1967: Erinnerungsspuren* / 2013-2018

Anklänge an François Couperin
Anklänge an La cathédrale engloutie
Anklänge an Robert Schumann
Anklänge an Aitsi
Anklänge an Karlheinz Stockhausen
Anklänge an B.A. Zimmermann

*Estrena a l'estat espanyol.

Erinnerungsspuren / 2013-2018

Cicle de piano que consta de sis peces compostes per al pianista Florian Hoelscher. El cicle proposa una relectura d'alguna part de les obres del repertori per a piano, que comprén des del Barroc fins al segle XX, per inferir un concepte abstracte subjacent, permetent que sorgeixen preguntes i usant-les com a punt de partida en la composició de les noves peces.

La relectura és personal per part del compositor, sense intenció de compondre obres que es referisquen explícitament a les que es prenen com a referència (encara que hi ha algunes excepcions). Al contrari, les noves peces són com "petjades de memòria" de conceptes que sorgeixen del repertori històric.

Obra encàrrec de SWR (Südwestrundfunk), WDR (Westdeutscher Rundfunk) i Philharmonie Luxembourg.

Florian Hoelscher / Piano

Florian Hoelscher estudià Piano amb R. Levin, M. Béroff i P. L. Aimard en Friburg, París i Colònia. Ell ha estat significativament influenciat pel compositor i director Peter Eötvös. El seu repertori inclou peces a solo i música de cambra des del segle XVII al segle XXI. Està particularment dedicat a la nova música per a piano i ha col·laborat estretament amb importants compositors contemporanis com Marco Stroppa, Alberto Posadas i Jonathan Harvey. Com a solista ha actuat amb molts directors com Peter Eötvös, Christopher Hogwood, David Zinman, François-Xavier Roth, Kent Nagano and Sylvain Cambreling. Hoelscher ha participat en distingides orquestres com Tonhalle Orchestra Zürich, SWR Ràdio Symphony Orchestra Stuttgart, SWR Symphony Orchestra Baden-Baden and Freiburg, Lucerne Symphony Orchestra, Symphoniker Hamburg i Stuttgart State Opera Orchestra.

Florian Hoelscher

És, a més, solista convidat en importants festivals: Présences (Ràdio France, París), Àgora (IRCAM, París), Eclat Stuttgart, Bartók Festival in Szombathely, Salzburg Festival, Heidelberg Frühling, Lucerne Festival i KunstFestSpiele Herrenhausen en Hannover.

Florian Hoelscher té nombroses gravacions. Els seus enregistraments dels treballs a solo i duo, amb la música de Jonathan Harvey i Miniature Estrose de Marco Stroppa, han rebut diferents premis com el Diapasó d'Or. La seua interpretació a solo de la música de Salvatore Sciarrino va ser elogiat per la crítica arreu del món. Florian Hoelscher és membre fundador de l'ensemble Ascolta de Stuttgart, amb el qual apareix amb regularitat en nombrosos festivals de música contemporània. Des de 2008 a 2018, Hoelscher ha sigut professor de Piano i Música de Cambra a la Hochschule for Music a Lucerna. Des de 2018 ha sigut professor a la Hochschule for Music and the Performing Arts a Frankfurt.

Sense veu, imagina. S'escolta?

Àphones / 2011
 Rumores* / 2019
 Octandre / 1923
 L'ombre du rêve** / 2011
 Arena II / 1996

Clara Iannotta / 1983
 Álvaro de la Cruz / 1995
 Edgar Varése / 1883-1965
 Núria Giménez / 1980
 Magnus Lindberg / 1958

Direcció: Voro García i Carlos Amat / Direcció

(*) Estrena absoluta (**) Estrena a l'estat espanyol.

Intèrprets:

Anna Willfinger i Iulian Cosmin (flautes), Cristina García i Francisco González (oboès), Joan García i Jordi Iznardo (clarinets), Cristina Delgado (fagot), Joel Moreno, Josep Sanz, Javier Tejedor i Hugo Bixquert (saxòfons), Julio Martínez i Pere Andreu (trompes), Raúl Carrasco i Adrián Pastor (trompetes), Carlos Fluixà (trombó), Luis Lorente (tuba), Marta García, Raúl Gamón i Pablo Treceño (percussió), Ferran Ruiz, Pablo Baidez, Sayuri Akimoto i Héctor Tarin (piano), Neleta Ortiz i Ángel Ibáñez (arpa), Marija Nemanyte, Mariana Morales, Berta Carsin i Ángela Moya (violins), Nuria González, Zuraeva Liubov i Álvaro Godoy (violes), Javier Costa i Alfons Rochera (violoncels) i Amadeu Giner (contrabaix).

Sense veu, imagina. S'escolta?

Les creacions sonores que configuren aquest projecte tracen una línia del temps generacional entre compositors del repertori clàssic contemporani, Edgar Varése i Magnus Lindberg, amb les obres de joves compositors d'aquesta dècada: Núria Giménez, Clara Iannotta i Álvaro de la Cruz. El títol del programa respon a un joc de paraules amb les diferents maneres d'afrontar la part conceptual, prèvia a l'elaboració del discurs sonor de les obres.

Unes dramàturgies musicals diferents en la forma, però connectades en el fons per la manera d'utilitzar les empremtes de la tradició, l'aura amb el món situat entre el somni i la realitat. Una reflexió al voltant de l'escolta del nostre imaginari i de la interpretació que podem realitzar com a oients de l'experiència auditiva.

Antara Grup del CSMV (Conservatori Superior de Música de València) naix com un projecte pedagògic davant la necessitat artística i professional dels intèrprets participants, de l'interès de crear sinergies de col·laboració entre els companys de les distintes especialitats del centre, així com la creació d'una xarxa d'intercanvis amb centres d'ensenyament musical superior d'altres comunitats de l'Estat i de l'estranger que porten a cap iniciatives de la mateixa naturalesa. Amb aquesta iniciativa es pretén també obrir altres vies del mercat laboral de la professió i visualitzar el treball dels futurs professionals que es realitza dia a dia al CSMV. Dedicat a la difusió i interpretació de la música de nova creació i als clàssics del s. XX, organitza els seus projectes amb una síntesi temàtica i amb un procés de recerca i experimentació constant de nous camins, interrelacionats (o no) amb altres disciplines artístiques i ús dels recursos tecnològics que tenim a l'abast hui en dia.

Antara Grup proposa una introducció prèvia al concert, orientada a fi que el públic curiós es familiaritze amb el repertori escollit per al projecte. La plantilla varia segons les exigències del programa.

Des de la seua creació, ara fa dos anys, han tingut l'oportunitat de treballar directament amb compositors com Yan Maresz, E. Calandín, C. Montero, G. Jiménez, E. Sanz Burguete o V. Garcia, i han realitzat en l'Estat espanyol l'estrena absoluta de diverses obres. Han actuat en el Festival Ensembls, en la Mostra Sonora de Sueca i en el Palau de la Música, i han sigut ensemble resident del cicle "El compositor hui" del MuVIM.

Transpercussió: La perifèria sense centre

Bureau del Sol / 2011
The mirror of Galadriel / 2012
La sed es tierra / 2017
RPM / 2013-2017
Tape mode / 2018
Silent post / 2016 A. 16 / 2017

Alexander Schubert / 1979
Elena Rykova / 1991
Sergio Coté / 1987
Hugo Morales / 1979
Edith Alonso / 1974
Alexander Schubert / 1979

Neopercusión:

Juanjo Guillem i Rafa Gálvez / percussió
Iván Ferrer / sons i nous mitjans

Neopercusión presenta un programa elaborat a partir d'una pregunta: què significa en ple segle XXI el concepte «instrument de percussió»? Cada obra a la seua manera -fins i tot de forma molt radical- desafia i projecta en direccions insospitades la idea del que és la percussió; i cada una barreja elements variats i "coses" per a conformar espais sonors "percussius" i sorprenents per inusuals: gravadores de casset, capçals de cinta i la tècnica de *looping* (Alonso); fustes amplificades, estròbils, una taula de ping-pong, un joc de reflexos i accions escèniques (Coté i Rykova); un plat, circuits elèctrics i la influència de la música electrònica Dance i del *Techno* (Morales); obres multimèdia que barregen mitjans electrònics pregravats, instruments en viu i en vídeo (García Tomás); i l'ús d'altres mitjans com són els dispositius de reconeixement gestual, vinils que contenen codis de temps i tractament de l'electrònica en temps real per mitjà de programari (Schubert).

La informació, que sense ser sonora complementa i modifica la intenció musical, té un gran valor en aquest programa; així, la performance i les accions escèniques són elements essencials que també formen part del que és la "percussió" en ple segle XXI i del que significa ser avui dia un «percussionista». Aquesta pràctica, també anomenada postpercussió per a nosaltres, se situa en una perifèria on el centre, que era aquell gest percussiu primigeni de colpejar una superfície, s'ha buidat donant pas a una de les més excitants recerques artístiques: la de dotar de sentit musical a qualsevol cosa fins i tot al gest mateix, independentment de la

possible transcendència sonora- per mitjà de qualsevol acció. En aquesta perifèria habita ara el «percussionista», qui ja només pot comptar amb una certesa: el seu paper és, ara més que mai, la d'expressar el present a través de la difusió del pensament musical d'avantguarda, independentment del que porte a la mà.

Iván Ferrer

<https://www.neopercusion.es>

Instal·lació Interactiva per a escolars Elogi d'aire

Aquest Mediterrani hiperbòlic, fantasmal i palpable, de què parlo. Fa molts segles que la conca mediterrània ha deixat de monopolitzar les inicials virtuts creadores, i fins i tot en alguna especialitat es manifesta persistentment estèril. (Mediterrani- Diccionari per a ociosos. Fuster.J).

Elogi d'aire és una instal·lació sonora interactiva que pren com a impuls creatiu la mar Mediterrània. Durant segles el *mare nostrum* ha sigut un espai de cultura, riquesa i vida. Al voltant d'aquesta frontera habitada va nèixer l'art, als seus marges es gestà la primera humanitat i les seues aigües foren el paisatge de les grans epopeies dels aventurers que, com Ulisses i els seus argonautes, es llançaren al descobriment d'allò incognoscible.

Malgrat això, el mateix vent que un dia impulsà la nau d'Argo amb tota la seua esplendor, sols arrossega ja els crits i laments de qui en l'actualitat amb menys sort que l'heroi grec, es llancen a les seues aigües per a creuar-lo. El que en altre temps fou un fructífer canal de comunicació és ara una fossa que engul i esborra la realitat de les seues platges veïnes que no volem veure. En les seues aigües els naufrags oblidats llauen, imperceptiblement però inexorablement, com si estagueren ebris de blanc sobre blanc, un nou nom per a la nostra mar: *mare mortum*. El mític i brillant vent mediterrani és hui un aire enrar i dens.

En la instal·lació *Elogi d'aire*, el que és invisible esdevé una cosa tangible. Des del punt central del claustre, una complexa xarxa de tubs en forma enfiladissa inunda l'espai. Amb el trànsit dels visitants, s'activen les màquines d'aire centrals que, en fer-lo circular al llarg dels conductes, generen un oceà de vents i crits; els mateixos que es perden cada dia en la immensitat de la mar Mediterrània. D'aquesta forma, invitant a la reflexió, aquesta mar recupera el paper que sempre va tindre: ser l'origen, símbol i motor del progrés humà.

The Art Blender

The Art Blender és un equip multidisciplinari de creadors que naix com un espai de frontera, com una intersecció en l'encreuament en què les barreres entre les diferents disciplines artístiques comencen a diluir-se. Format per diversos col·lectius, com compositors, arquitectes, escenògrafs, videoartistes o programadors, té com a impuls creatiu la reflexió sobre l'experiència artística des de les seues arestes –el temps, l'espai, la interactivitat, la idea, etc.– i com a objectiu, dur aquesta reflexió fins a l'extrem en la creació d'instal·lacions artístiques. Entre altres creadors, col·laboren Didelco, el grup d'arquitectes Pacman o l'artista digital Marta Verde. L'equip de The Art Blender ha dut a terme diverses instal·lacions els darrers anys com a col·lectiu i com a subgrup dins d'aquest. En destaca Travesía por los estados de la materia, obra encàrrec de la Fundació Telefónica i l'Ambaixada de Colòmbia a Espanya, estrenada en la Fira Internacional d'Art Contemporani de Madrid (ARCO) en 2015. Un gran projecte multidisciplinari per a 50 impressores 3D i una mar interactiva de més de 10.000 paraules en creixement constant. O Venes de foc, creada específicament per a un foguer tradicional (cúpula de pedra amb un foc central rodejada de seients de fusta), en la qual es barregen elements tradicionals (foc, vent de muntanya, mites i llegendes orals) amb una instal·lació que es transforma mentre els visitants interactuen amb l'espai.

Elogi d'aire és una instal·lació dels creadors Julián Ávila i José María Ciria.

www.josemariaciria.com
www.julianavila.com

Desdoblament de la matèria i la memòria

Retrouvailles / 2013-14	Georges Aperghis / 1945
Saw digression hobbling driftwood / positione di voce / 2016-17	José Luis Torá / 1966
Grito a la vida / 2016	Voro Garcia / 1970
Arquitecturas del Eco / 2008	José María Sánchez-Verdú / 1968
Hylé / 2013	Alberto Posadas / 1967
Les guetteurs de sons / 1981	Georges Aperghis / 1945

Synergein Project:

Sisco Aparici, Juanjo Llopico, Guillem Serrano i Vicent Gómez.

Desdoblament de la matèria i la memòria

La proposta que presenta Synergein Project amb el títol Desdoblament de la matèria i la memòria ens mostra diverses categories sonores juntament amb la rítmica del gest. La matèria es desdobra en l'espai físic recordant les empremtes del passat i del món de la natura amb el pensament humà.

El teatre musical del francès Georges Aperghis (1945) amb *Retrouvailles* (2013/14) escenifica el retro-bament de dos vells amics, i *Les guetteurs de sons* (1981) per a tres percussionistes, tres individus o tres versions del mateix personatge?, es pregunta Aperghis. Aquestes dues peces obrin i tanquen el concert. "Saw digression hobbling Driftwood" és un vers pres del llibre *Articulation of sound forms in time*, escrit per Susan Howe en 1987, del qual rep el nom aquesta peça *Saw digression hobbling Driftwood (positione di voce)* (2016-17) de José Luis Torá per a dues serres musicals amplificades que es desdoblen sonorament a l'espai físic de la sala.

Hylé (2013), del val·lisoletà Alberto Posadas, per a marimba preparada amb instruments auxiliars. *Hylé* significa en grec clàssic fusta i és utilitzat en el títol d'aquesta obra com a referència al material bàsic de construcció de la marimba des de la qual es genera el so. *Arquitecturas del eco* (2008), de suggerències poètiques del compositor José María Sánchez-Verdú, i *Grito a la vida* (2016), del suecà Voro García, conformaran la part estrictament musical.

Synergein Project

Synergein Project és un projecte pedagogicomusical que naix a finals de 2014 sota la direcció artística de Sisco Aparici i de Vicent Gómez als quals s'uneix en 2016 el percussionista Juanjo Llopico. La base d'aquest projecte és una configuració oberta i flexible que modula i s'adapta a diferents projectes artístics i pedagògics. El seu compromís amb la creació artística musical es reflecteix en el gran nombre de compositors actuals que componen el seu repertori, entre altres Pierluigi Billone, Brian Ferneyhough, Stefano Gervasoni, Toshio Hosokawa, Helmut Lachenmann, Voro García, José Manuel López, Alberto Posadas, José Luis Torá, etc. D'altra banda, l'Acadèmia Internacional Synergein Project ofereix als estudiants de grau professional o supe-rior de Percussió un marc excel·lent per a estudiar el repertori més actual tant acústic com amb mitjans electroacústics. Aquesta associació ha sigut seleccionada pel AECID com a Representants de la Cultura Espanyola en l'Exterior en 2012 i 2013. Així mateix, ha sigut premiada en diverses ocasions per la prestigiosa fundació Ernst von Siemens per la seua labor de difusió pedagògica.

www.synergeinproject.com

Funambulista

Trio IX- for the Trio Accanto* / 2017

Christian Wolff / 1934

Pausa

In between* / 2018

Yu Kuwabara / 1984

Trio Funambule* / 2014

Georges Aperghis / 1945

Berliner Kirschblüten* / 2008

Helmut Lachenmann / 1935

*Estrenes a l'estat espanyol.

Trio Accanto:

Christian Dierstein/percussió, Marcus Weiss/saxòfon i Nicolas Hodges/piano

Funambulista

Funambulista és la proposta que ens presenta Trio Accanto. En la primera de les peces de Christian Wolff, de proporcions notòries, hi trobem material de cantates de Bach, cançons populars polítiques, la cançó Brecht-Eisler *Lob des Lernens* i part d'una petita peça escrita per a un jove Gabriel Hodges. Cap d'aquestes pretén ser fàcilment recognoscible. Són sols "materials" que donen peu al procés composicional múltiple. Seguidament acompanyarà la peça la jove compositora japonesa Yu Kuwabara que ens planteja "els intermedis" entre el passat i el present, entre el Japó i la resta del món o entre el llenguatge, el so i la música. A continuació, el concert ens presenta dues peces de dos compositors molt importants en la música del segle XX i XXI; per una banda, el francès Georges Aperghis amb el seu *Trio Funambule* en què l'equilibri entès en termes musicals serà la constant en cada moviment i, per altra banda, Helmut Lachenmann, que vuit anys més tard d'escriure les seues "variacions Sakura" sobre un tema popular japonès i dirigida a públic infantil, va adoptar una nova perspectiva ja dialèctica d'aquestes variacions en *Berliner Kirschblüten*, integrant la cançó popular berlinesa de 1922, *Berliner Luft* i, al mateix temps, mostrant un nou enginy en l'ús de tècniques de composició clàssica.

Trio Accanto

Trio Accanto fou creat el 1994 i està format per Marcus Weiss (saxòfon), Nicolas Hodges (piano, des de 2013) i Christian Dierstein (percussió). Aquest grup de tres solistes vinculats per un enfocament únic de la música de cambra ha estat elogiat pel seu "domini" i "interpretacions de nivell mundial". Figures rellevants com Mark Andre, Georges Aperghis, Aldo Clementi, Michael Finnissy, Vinko Globokar, Georg Friedrich Haas, Toshio Hosokawa, Helmut Lachenmann, Brice Pauset, Rolf Riehm, Wolfgang Rihm, Salvatore Sciarrino, Martin Smolka, Christian Wolff and Walter Zimmermann han contribuït amb el repertori d'aquest trio junt amb una llista important de compositors joves d'arreu del món.

Trio Accanto ha realitzat concerts en festivals a Donaueschingen, Witten, Darmstadt, Hanover, Colònia, Munic, Friburg, Huddersfield, Basilea i Saarbrücken, així com a Eclat (Stuttgart), Munich Biennale, Maerzmu-sik (Berlín), Salzburg Festival, Wien Modern, Tage für Neue Musik (Zuric), i també a Madrid, Sevilla, Chicago, Viitasaari (Finlàndia) i al Takefu Festival (Japó). Els CD del trio Accanto han aparegut en segells com Kairos, HatHut, Edition Zeitklang, Assai, Verso i Wergo (*Funambules*, amb música d'Aperghis, Riehm, Schöllhorn i Prins; i *Songs and poems*, amb música de Clementi, Dohmen, Rihm, Thomalla i Zimmermann).

<http://www.trio-accanto.com>

Stimmung / 1968
 per a sis cantants

Karlheinz Stockhausen / 1928-2007

Intèrprets:

Beat Duddeck, Frauke Aulbert, Irene Kurka, Matias Bocchio, Natasha López i Philip Lehmann.

Stimmung

"Res oriental, res filosòfic: simplement silenci, solitud, nit, neu, gel (també la natura estava adormida): miracle pur!" Karlheinz Stockhausen, 1982.

La composició *Stimmung* de Karlheinz Stockhausen és la primera i, des de la seua creació el 1962, segueix sent el treball més significatiu per al cant harmònic. Els harmònics són internacionals, fronterers i ens porten a l'origen del discurs, i la vocalització al principal origen d'expressió de tots els éssers.

"De fet, *Stimmung* és una música meditativa. El temps és superat. Una escolta al nucli més íntim del so, a l'interior de l'espectre harmònic, dintre d'una vocal cap a l'interior. Batiments subtils; tots els sentits estan desperts i tranquils. En la bellesa d'allò que és sensual resplendeix la bellesa del que és etern".

Forum Neue Vokalmusik

Forum Neue Vokalmusik fou fundat el 2010 a instància de la Fundació Stockhausen. Durant tot aquest any els cantants van treballar estretament amb els intèrprets de la primera actuació de *Stimmung* per garantir una interpretació autèntica i veritable de l'obra.

La tradició oral i el coneixement dels intèrprets són molt importants per al grup, que està convençut que la música original es troba oculta dintre o al darrere de la partitura, i que ha de ser "portada a la vida" (de nou).

La cantant i fundadora del grup, Frauke Aulbert, és especialista en cant harmònic. La seua tesi "El cant obert de la música contemporània" analitza les possibilitats i impossibilitats de *Stimmung* de Karlheinz Stockhausen.

© Gerhard Kühne

Els músics del Forum Neue Vokalmusik són solistes reconeguts internacionalment en el camp de la música contemporània. Junts actuen en festivals internacionals i col·laboren amb compositors joves i distingits com Stefan Prins, Jagoda Szmytko, Karin Rehnqvist, Georges Aperghis i molts d'altres. *Stimmung* ha sigut interpretat entre altres a Blurred Edges (Hamburg), International Stockhausen Summer Concerts and Courses (Kürten), Festival Mixtur (Barcelona), "18 Stunden" (Stuttgart), Durham (UK) i Elbphilharmonie Hamburg.

www.forumneuevokalmusik.de

Electro Sons

Grietas de piel / 2016

Saxòfon, violí, electrònica i sistema d'il·luminació

Interludium* / 2007

Saxòfon soprano i electrònica

Corona / 2003

Violí i electrònica

Butoh / 2016

Saxofón tenor, electrònica y video

video de Damià Jordà amb imatges de Ko Murobushi

Grab them by the pussy... / 2017

Saxòfon tenor, violí, electrònica i vídeo

Juana la Loca / 2016

Saxòfon tenor, violí, electrònica i sistema d'il·luminació

José Javier Peña Aguayo / 1973

Sarah Nemtsov / 1980

Junghae Lee / 1964

Carlos D. Perales / 1979

Helga Arias / 1984

Miguel Ángel Berbis / 1972

* Estrena de la versió.

Intèrprets:

Jenny Guerra / violí, Xelo Giner / saxòfons i Miguel Àngel Berbis / electrònica i difusió sonora.

Electro Sons és una proposta trencadora que pren com a punt de partida obres per a saxo, violí i electrònica, escrites i dedicades a les intèrprets: *Grab them by the pussy!* de Helga Arias, *Butoh* de Carlos D. Perales, *Grietas de piel* de J.J. Peña Aguayo i *Juana la Loca* de Miguel Àngel Berbis. Una combinació explosiva que exigeix un treball intens de cambra per aconseguir el perfecte equilibri entre dues sonoritats tan contrastants, com són la del saxo i la del violí, i que s'integren en l'electrònica. Per això, el treball de les intèrprets amb els compositors és de vital importància. La resta del programa el conformen dues obres de solo, acuradament triades amb la intenció de mostrar les diferents possibilitats, i els recursos dels instruments tradicionals interactuant amb les noves tecnologies aplicades a aquests. En aquesta ocasió s'inclouen Corona de la compositora Junghae Lee i Interludium de la compositora alemanya Sarah Nemtsov.

Ensemble d'Arts

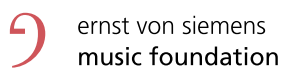
Ensemble d'Arts, fundat en 2012 pel seu director artístic Miguel Àngel Berbis i amb seu en l'Auditori de Rafelbunyol (València), és una de les formacions més avantguardistes en l'actual panorama de la música electroacústica a Espanya. Format per solistes de gran trajectòria internacional, molt compromesos amb la música de nova creació i les noves tecnologies aplicades a aquesta, l'Ensemble compta en el seu repertori amb obres tant de solista com de conjunt, alternant en els seus programes obres d'artistes de reconegut prestigi amb nous talents emergents, la qual cosa permet la posada en escena de propostes molt versàtils i atractives per a l'oient. Entre d'altres, cal destacar diverses produccions originals com els projectes Electro Spanish Sounds, Electro-acoustic; les Solist Works Series, els projectes per ensemble Ausiàs March i el Foll Amor i Fantasia Canina o el projecte didàctic El viatge de Nena. Ensemble d'Arts és a més grup resident i organitzador del Projecte Rafel Festival, un festival internacional que pertany, com a membre fundador, a la Xarxa Internacional de Festivals de Música de Nova Creació Zenet.

www.ensembledarts.com

Organitza:

Patrocina:

Col.labora:

